

Bog Ima Plan

SADRŽAJ

Bog ima plan	2
Sebičnost se pojavljuje	3
Božje obećanje Abrahamu	4
Isus, obećano „potomstvo“	5
Drugo obilježje	6
Nada u Kraljevstvo	7
Zemlja će postojati zauvijek	8
Naši dani u proročanstvu	8
Božji grad	9
Voda života	10
Mrtvi vraćeni u život	11
Smrtni san	12
Svi će se probuditi	12

****CROATIAN: *God Has a Plan*****

Bog ima plan

SA svom znanstvenom spoznajom i tehničkim sposobnostima koje vidimo diljem svijeta, lako bi mogli pretpostaviti da je čovjek u stanju raditi gotovo sve i svašta. Međutim brzo se razočaramo kad se sjetimo, da je sa svim izvanrednim napretkom unutar našeg naraštaja, čovjek također bio u stanju osmisliti potencijal za vlastito samouništenje. Kako bi spriječila mogućnost da se to dogodi, sama Amerika troši stotine milijardi dolara za potrebe obrane, i druge nacije također u sličnom omjeru.

Korijen ovog problema je ljudska sebičnost, i znanost ne iskorjenjuje sebičnost; jedino ju upotpunjuje. Stoga kada gledamo u budućnost, čak blisku budućnost i vidimo sve veće brzine putovanja, povećavanje obilja i luksuza, sve više prekrasnih domova za živjeti, i bolje načine na koje možemo raditi ono što želimo – mnogi od njih automatizmom – uzbuđenje iščekivanja je nešto ublaženo s tom drugom mogućnošću da bi naši gradovi, naša zemlja, naša civilizacija, i na koncu sama ljudska rasa, mogli biti uništeni prije nego sazrije sretna sutrašnjica.

Mi ne želimo biti zloguki proroci – daleko od toga. Mi samo skrećemo pažnju na čovjekove nedostatke u svrhu naglašavanja činjenice da tamo gdje čovjek nije uspio, Bog ima plan koji će uspjeti, tako da budućnost

ljudske rase, kako je opisana u Riječi Božjoj, daleko nadmašuje bilo što čemu se je čovjek ikada usudio nadati.

To je plan koji ne može, niti će promašiti; plan u kojemu će čovjeku biti dopušteno da koristi sve svoje čudesne sposobnosti i da ih usmjerava u nesebičnom pravcu. I tada, povrh toga, Bog će učiniti za čovjeka ono što čovjek ne može učiniti za sebe. Budućnost je dakle vrlo svijetla, mnogo svjetlija od onog na što bi ukazivala znanstvena spoznaja. Ona je svijetla kao i Božja obećanja.

Sebičnost se pojavljuje

Skrećući ukratko pažnju na Božji plan izabrali smo pet slika, tri od njih opisuju stvarne događaje zapisane u Bibliji, i dvije koje ilustriraju Biblijska proročanstva i obećanja. Prve od tih slika odmah će se prepoznati. To je scena iskušenja u Edenskom vrtu. „Zmija“ koju Biblija koristi da simbolizira Sotonu, napastuje majku Evu da bude neposlušna svom Stvoritelju tako da uzme zabranjeni plod. Svima su nam poznate posljedice toga. Eva je uzela plod, i Adam također, s posljedicom koja je bila prореčena, da su bili osuđeni na smrt i istjerani iz Edenskog vrta da umru.

Međutim ono što je važno zapaziti je ono što je prethodilo iskušenju. Kad je Bog stvorio naše praroditelje na svoju sliku zapovjedio im je da se množe i da napune zemlju i da si je podlože. Čovjeku je bila dana vlast nad zemljom. Međutim, bilo mu je rečeno da ako uzme plod sa zabranjenog stabla u Vrtu da će

umrijeti: „Jer u dan kad s njega pojedeš, zasigurno ćeš umrijeti!“ (1 Moj. 2:7)

Božanski naum u stvaranju ljudske rase bio je otkriven u zapovjedi da se množe, napune zemlju i podlože si ju. Čovjek nije bio stvoren i postavljen na zemlju privremeno, samo da bi kasnije bio uzet na nebo ili poslan u čistilište ili pakao. Kad je sagriješio on nije izgubio dom na nebu nego prednost uživanja u zemaljskom domu.

Sotona je kroz zmiju rekao majki Evi da ne bude umrla ako uzme zabranjeni plod. (1 Moj. 3:4) Iz ove su se laži razvile, kroz vjekove, nebiblijske teorije da ustvari nema smrti. Rečeno je da smrt, nije zapravo ono što nam se čini; ona je prolaz u drugi život. Međutim činjenica ostaje da je smrt realnost, i da je „plaća za grijeh smrt.“ (Rim. 6:23) Vladavina grijeha i smrti bila je i još je uvijek okrutna. Samo Božji plan pruža izlaz iz nje.

Božje obećanje Abrahamu

Kroz našu sljedeću sliku podsjeća nas se na veličanstveno obećanje koje je Bog dao Abrahamu. Bilo je to nakon potopa. On je rekao tom vjernom patrijarhu, „i svi rodovi zemaljski tobom će se blagoslivljati.“ (1 Moj. 12:3) Dvije tisuće godina ljudska je rasa umirala, međutim Bog je ovdje obećao da će blagosloviti sve rodove zemaljske. To je zaista bila zraka nade. Kasnije, kad je Abrahamov sin Izak odrastao, Bog je zatražio od Abrahama da prinese svog sina na žrtvu. Na našoj drugoj slici je prikazana Abrahamova poslušnost tom zahtjevu. Bog nije dopustio Abrahamu da žrtvuje Izaka, nego je

umjesto toga omogućio da umjesto njega bude žrtvovano janje kao njegova zamjena. Ovdje je lijepo ilustrirana činjenica da prije nego svi rodovi zemaljski mogu biti blagoslovljeni kroz „Potomstvo“ Abrahama, Otac pun ljubavi mora dati na žrtvu svog ljubljenog sina.

Kako se Božji plan razotkrio, mi smo razumjeli da je u stvarnosti Nebeski Otac sam bio taj koji je „dao svog jedinorođenog sina“ da bude Otkupitelj i Spasitelj svijeta. (Ivan 3:16) Bogu je bilo toliko ugodna Abrahamova spremnost da surađuje s njim u toj stvari da mu je svojom zakletvom potvrdio prvotno obećanje. (1 Moj. 22:1-18; Hebr. 6:13-20)

Isus, obećano „potomstvo“

U Novom smo zavjetu informirani da je „Potomstvo“ obećano Abrahamu, Potomstvo koje treba blagosloviti sve rodove zemaljske, u stvarnosti bilo Krist. Apostol je Pavao napisao, „A obećanja su izrečena Abrahamu i potomku njegovu. Ne kaže: i potomcima, kao o mnogima, nego kao o jednom: I potomku tvojemu, to jest Kristu.“ (Gal. 3:16)

U izvršavanju Božjeg plana za blagoslivljanje svih rodova zemaljskih, Isus je određen kanal kroz kojega će pritjecati obećani blagoslovi. Međutim „svi“ rodovi zemaljski uključuju one koji su umrli. Smrt je došla kao posljedica grijeha, i smrtna osuda počiva na cijeloj ljudskoj rasi. Da bi Isus mogao dati blagoslove života ljudima bilo je neophodno da on da svoj život za grijeh svijeta.

Ivan Krstitelj je rekao u vezi Isusa, „Evo Jaganjca Božjeg koji oduzima grijeh svijeta!“ (Ivan 1:29) U Izaiji

čitamo da je Isus „kao jaganjac na klanje bio odveden“ i da je „njegov život bio učinjen naknadnicom.“ (Iza. 53:7, 10) Apostol je pavao napisao da je Isus „sebe samoga dao kao otkup za sve, kao svjedočanstvo u svoje vrijeme.“ (1 Tim. 2. 3-6) Ovo veliko djelo otkupljenja ljudske rase od smrti bilo je ostvareno na Kalvariji. Gospodnje gledište o otkupljenju objasnio je Apostol Pavao. Citiramo ga: „Jer kako po čovjeku bi smrt, po Čovjeku i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.“ (1 Kor. 15:21, 22) Tako vidimo važnost Isusove smrti u Božjem planu za blagoslivljanje svih rodova zemaljskih. Ljudima će obećani blagoslov biti otkriven nakon njihovog uskrsnuća. Isusova smrt i uskrsnuće jamče obnovu života na zemlji. (Djela 17:30, 31) Ljudi će uskrsnuti u život na zemlji kao ljudi od krvi i mesa da prime obećane blagoslove.

Drugo obilježje

Bez daljnje informacije što se tiče Božjeg plana za blagoslivljanje ljudi prirodno bi smo zaključili da je djelo blagoslivljanja trebalo početi ubrzo nakon Isusove smrti i uskrsnuća. Međutim mi znamo da nije. Ljudi i dalje nastavljaju patiti i umirati kao i prije. Biblija objašnjava zašto. Razlog je taj što je Bog u svom planu predvidio „malo stado“ vjernih sljedbenika Učitelja izabranih iz svijeta čovječanstva, koji kada dođe vrijeme za blagoslivljanje, trebaju biti udruženi s Isusom u djelu dijeljenja mira, zdravlja i života čovječanstvu.

U Gal. 3:27-29 smo obaviješteni da su pravi Kršćani, predstavljeni kao oni koji su bili kršteni u Krista, jedno s

njim i da su dio Abrahamovog „ potomstva i baštinici po obećanju.“ Više od devetnaest stoljeća trajalo je djelo odabiranja tih za njihovo buduće djelo. Tim je vjernima Isus obećao pripremiti mjesto, i zatim nakon što se vrati da ih uzme k sebi, kako bi bili s njim u njegovom kraljevstvu. (Ivan 14:2,3) Isus je rekao, „Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam kraljevstvo!“ (Luka 12:32)

Nada u Kraljevstvo

Dugi lanac obećanja u Starom Zavjetu, nastavljajući se kroz Novi Zavjet, otkriva da će Bog uspostaviti svijetom raširenu vladavinu i da će Njegovi obećani blagoslovi života biti pruženi ljudima. Jedno od proročanstava o Isusovom rođenju objavilo je u vezi tog Velikog da „ veličini njegove vladavine i miru neće biti kraja.“ (Iza. 9:6,7) Biblija otkriva da dok je Isus prvi puta došao da trpi i umre za čovječanstvo, drugi put dolazi da uspostavi svoje kraljevstvo u svrhu blagoslivljanja ljudi. Tijekom vremena njegove druge prisutnosti na zemlji kao moćnog Vladara, „kralja kraljeva“, svijet će biti prosvijetljen što se tiče pravog Boga i bit će im dana prilika da poslušaju božanski zakon i žive zauvijek. (Otkr. 19:16)

Veličanstveni način na koji okolnosti u svijetu danas ispunjavaju biblijska proročanstva daje nam razloga za vjerovati da stojimo na pragu davno obećanog mesijanskog kraljevstva. Prorok Danijel je identificirao naše vrijeme kao „vrijeme kraja“ i ukazao da će u to vrijeme biti veliki porast znanja i puno tumanaranja po svojoj zemlji. (Dan. 12:4)

Izraz „vrijeme kraja“ ne znači kraj vremena. Ne odnosi se ni na tradicionalno spaljivanje zemlje. Umjesto toga, ukazuje na kraj vladavine grijeha i smrti. „Vrijeme kraja“ odnosi se na vrijeme Božjeg uplitanja u ljudska zbivanja kroz uspostavu mesijanskog kraljevstva. Sva zla, kao što su rat, eksploatacija, glad, bolest i smrt bit će okončana.

Zemlja će postojati zauvijek

Što se tiče Zemlje, Biblija jasno kaže da će ona postojati zauvijek. (Prop. 1:4) Gospod nam jamči da Zemlju nije stvorio uzalud nego ju je oblikovao tako da bude nastanjena. (Iza. 45:18) Kao što smo naučili, Božji je plan da bi čovjek trebao živjeti zauvijek na zemlji. Ovo je njegov dom. Čovjek se neće uništiti sa hidrogenskim bombama i čak će oni koji su poginuli u ratu biti uskrsnuti u život na zemlji. Kada su pitali Isusa u vezi vremena njegovog dolaska, on je prerekao da treba biti „velika nevolja“ – nevolja, ili tjeskoba, tako velika da kada se njeni dani ne bi skratili nijedno tijelo ne bi preživjelo. (Mat. 24:21,22) Svijet se danas suočava s upravo takvom situacijom; međutim Isus nam jamči da će ovo vrijeme nevolje biti skraćeno, da sve tijelo neće biti uništeno.

Naši dani u proročanstvu

U suštini svi su važni razvoji svjetskih događaja prореčeni u Biblijskim proročanstvima. Posebnu pažnju skrećemo na veliki porast znanja i brza putovanja našeg vremena, kao što je prerekao Danijel. Naša slika priča priču mnogo rječitije nego što bi to bilo moguće s

riječima. Mlađi članovi našeg naraštaja možda ne shvaćaju da većina stvari prikazanih na ovoj slici nije postojala sve do dvadesetog stoljeća. Čovjek nije došao postepeno kroz vjekove do tih stvari, već su se one pojavile iznenada, i u našim danima. Tako imamo značajno ispunjenje Biblijskog proročanstva što se tiče približavanja Mesijinog kraljevstva.

Danijel je također pretekao, što se tiče ovog „vremena kraja“ vladavine grijeha i smrti da bi trebalo biti „vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je naroda pa do toga vremena.“ (Dan. 12:1) To je „velika nevolja“ na koju je ukazao Isus. (Mat. 24:21, 22) Isus je također govorio o njoj kao o vremenu kada će biti „tjeskoba među narodima i pomutnja,“ i kada će srca ljudi biti ispunjena strahom dok budu očekivali ono što dolazi na zemlju. (Luka 21:25, 26) To je točan opis naših dana. Tjeskoba zaista vlada među narodima i strah od onog što bi se moglo dogoditi ispunjava srca ljudi svugdje. Biblija ne otkriva do u detalje koliko će destruktivnom situacija postati prije nego se autoritet Kristovog kraljevstva učvrsti i spasi ljudsku rasu od njene vlastite ludosti. Međutim Biblija pojašnjava da će biti uništene ljudske sebične i eksploatirajuće institucije. Naša zadnja slika simbolizira ostatke tih institucija i iskrene tražitelje Gospodinovih blagoslova kako im okreću leđa dok gledaju u buduće doba i njegove obećane blagoslove.

Božji grad

U daljini vidimo nejasne obrise grada, svetog grada Božjeg. To je naravno, samo simbol. U Bibliji je grad

korišten da simbolizira vladavinu. Poznato nam je takvo korištenje jezika. Za nas Zagreb predstavlja Hrvatsku vladu, Ljubljana Slovensku a London Britansku. Tako nam je u Bibliji, posebno u knjizi Otkrivenje, rečeno o „svetom gradu“ kako silazi od Boga s neba. To je Božja nova vladavina kojoj je na čelu Krist Isus. (Otrk. 21:1-5)

Isus je rekao Pilatu, „Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta.“ (Ivan 18:36) Tako nam je rečeno, da njegova vladavina, njegov grad, potječe od Boga. Ona nije ljudskog porijekla. Nije uspostavljena mudrošću i snagom palog čovjeka. To je božja vladavina i njeni zakoni će biti Božji zakoni. Kroz poslušnost tim zakonima čovječanstvo će biti blagoslovljeno u ispunjenju obećanja danog Abrahamu da će kroz njegovo „potomstvo“ biti blagoslovljeni svi rodovi zemaljski.

Voda života

Taj će blagoslov, mi smo uvjereni, uključivati uništenje bolesti i smrti. Opisujući stanje na zemlji kad Božji sveti grad, ili vladavina, ostvari svrhu svoje vladavine, Ivan u Otkrivenju kaže: „I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih, i smrti više neće biti; ni tuge ni jauka, ni boli više neće biti – jer prijašnje prođe.“ (Otrk. 21:4)

U jednom drugom obećanju o mesijanskom kraljevstvu i njegovim blagoslovima, kraljevstvo je prikazano kao prijestolje – „prijestolje Božje i Jaganjčevo.“ (Otrk. 22:1) Iz tog prijestolja teče voda života. Na obalama rijeke nalazi se drveće života. Uz životodajne plodove tog drveća, rečeno nam je da je

njihovo lišće za liječenje naroda. (Otkr. 22:2) Uistinu ljudi svih naroda trebaju to izlječenje. Ovaj će veliki blagoslov uskoro dostići sve čovječanstvo.

Baš kao što su naši praroditelji bili istjerani iz Edenskog vrta i lišeni ploda s njegovog životodavnog drveća, tako će tijekom mesijanskog kraljevstva koje je sada blizu, i zato što je Isus zauzeo grešnikovo mjesto u smrti, sva Adamova djeca biti pozvana da dođu i uzmu plod života i vodu života zabadava. (Otkr. 22:17)

Mrtvi vraćeni u život

Kao što smo već ukratko napomenuli, neće samo živi naraštaj biti taj koji će primiti životodavne blagoslove Mesijinog kraljevstva. Bog je obećao da će tijekom Kristove vladavine svi koji su umrli biti vraćeni u život i dana im prilika da uživaju te iste blagoslove. Kada ne bi bilo tako, Božji plan za spasenje ljudske rase ne bi bio ni blizu Stvoriteljevog nauma punog ljubavi glede njegovih ljudskih stvorenja. Središte nade u uskrснуće iz mrtvih je Isus, Otkupitelj. (1 Kor. 15:21,22) Tijekom njegove zemaljske službe Isus je pokazao nekoliko čudesnih očitovanja sposobnosti božanske moći da mrtve vrati u život. Jedno od tih bilo je buđenje Lazara iz smrtnog sna, a izvještaj o tome nalazimo u Ivanu 11:1-44.

Lazar je bio Martin i Marijin brat. Oni su živjeli u Betaniji. Lazar je bio obolio u vrijeme kad je Isus vršio svoju službu u Galileji, koja je bila daleko od Betanije na sjeveru. Sestre su poslale glas Isusu da im je brat bolestan, pretpostavljajući da bi Isus mogao doći u Betaniju što je brže moguće. On je primio vijest, međutim umjesto da se požurio u Betaniju i k Lazaru, on

je čekao još dva dana i zatim rekao svojim učenicima: „Lazar, prijatelj naš, spava, ali idem ga probuditi.“ Isusovi su učenici mislili da je on ukazivao na prirodan san pa su rekli Isusu, „Gospodine, ako spava, bit će spašen.“ Njima je to bio dokaz da se Lazar oporavlja.

Smrtni san

Isus je zatim otkrio svojim učenicima što je on u stvari mislio. On im je rekao, „Lazar je umro.“ U ovom kratko razgovoru skrenuta nam je pažnja na jednu od najvažnijih istina Biblije a koja pokazuje da oni koji su umrli nisu živi na nebu, paklu ili čistilištu, nego da su u nesvjesnom stanju, koje je Isus usporedio sa spavanjem. San nije samo besvjesno stanje, nego se i oni koji spavaju bude iz tog stanja besvijesti; i tako će biti u slučaju onih koji spavaju smrtnim snom. Božanska moć iskazana preko Krista, probudit će sve one koji tako „spavaju.“ Smrt koja je ušla u svijet zbog Adamovog prijestupa bila bi trajna da božanska ljubav nije pripremila Otkupitelja. (Ivan 3:16) Zbog toga što je Isus zauzeo grešnikovo mjesto u smrti, vječni je zaborav preokrenut u privremeno „spavanje“ iz kojega Biblija obećava buđenje. U Lazarovom slučaju, Isus nam je dao jamstvo toga pokazujući sposobnost božanske moći da ispunji Božja obećanja, budeći Lazara iz smrtnog sna.

Svi će se probuditi

Jednom drugom prilikom Isus je rekao: „Ne čudite se tome! Jer dolazi čas kada će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas, te će izići iz njih; oni koji su

činili dobro, u uskrsnuće života; a oni koji činili zlo, u uskrsnuće suda.“ (Ivan 5:28, 29) Isus je objasnio da će oni koji su u sadašnjem životu „činili dobro“ prema Božjim normama, kada budu bili uskrsnuti odmah primiti svoju nagradu vječnog života; dok će svi drugi biti dovedeni na „uskrsnuće suda.“ Grčka riječ *krisis* je u ovom prijevodu kojeg smo gore citirali prevedena sa „sud.“ Ona ima isto značenje kao i naša hrvatska riječ *Kriza*, naime vrijeme vrijeme ispitivanja. Proći krizu znači proći uspješno kroz ozbiljna iskustva. Stoga će nevjernici, kada budu bili probuđeni iz smrtnog sna, biti podvrgnuti odgojnim iskustvima osmišljenima da ih pouče putovima Gospodnjim. Prođu li tu krizu i nauče se slušati zakone kraljevstva, i oni će također imati priliku da uzimaju od „vode života za badava.“ (Otkr. 22:17)